

efter omstændighederne losse, uskadeliggøre eller tilintetgøre godset uden pligt til at erstatte skaden på godset.

Stk. 2. Selv om bortfragteren ved lastningen kendte godsets beskaffenhed, kan han uden anden pligt til at erstatte skaden end der måtte følge af reglerne om almindelig havari efter omstændighederne losse, uskadeliggøre eller tilintetgøre godset, såfremt der senere opstår fare for mennesker, skib eller gods, der gør det uforsvarligt at beholde godset om bord.

§ 120. Erstatning efter § 118 fastsættes med udgangspunkt i værdien af gods af samme slags på den plads og det tidspunkt, hvor godset i overensstemmelse med fragtaftalen blev eller skulle have været losset. Godsets værdi skal fastsættes efter børsprisen eller i mangel heraf efter markedsprisen, eller såfremt der hverken findes en børspris eller en markedspris, efter den sædvanlige værdi af gods af samme art og kvalitet.

Stk. 2. Erstatningen skal dog ikke overstige 10.000 frcs. for hvert kollo eller anden enhed af godset eller 30 frcs. pr. kilo bruttovægt af det gods, som er tabt, skadet, eller forsinket, afhængigt af hvad der giver det højeste beløb. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Datoen for omregning skal bero på domstolslandets lovgivning.

Stk. 3. Såfremt der anvendes container, pallet eller lignende transportindretning til at samle godset, skal ethvert kollo eller anden enhed, som er opført i konnossement eller andet modtagelsesbevis for befordringen som pakket i vedkommende indretning, anses som et kollo eller en enhed ved anvendelse af bestemmelserne i stk. 2. Er antallet af kolli eller enheder ikke angivet i konnossement eller modtagelsesbevis anses transportindretningen for at udgøre kolloet eller enheden.

Stk. 4. Bortfragteren og afladeren kan aftale et højere maksimumsbeløb end nævnt i stk. 2 og 3 for bortfragterens ansvar. Såfremt afladeren har givet oplysning om godsets art og værdi, og oplysningen uden forbehold er optaget i konnossement eller andet modtagelsesbevis for befordringen, skal denne værdi gælde som grænse for bortfragterens ansvar, hvis dette fører til en

højere ansvarsgrænse end reglerne i stk. 2 og 3. Den skal endvidere anses for at udgøre godsets værdi, hvis ikke andet bevises.

Stk. 5. Bortfragteren er ikke i noget tilfælde ansvarlig for tab af eller skade på godset, såfremt afladeren svigagtigt har givet urigtige oplysninger om godsets art eller værdi i konnossementet eller andet modtagelsesbevis for befordringen.

Stk. 6. Bortfragteren kan ikke påberåbe sig ansvarsbegrænsning efter denne paragraf, hvis det bevises, at han selv har forvoldt tabet eller skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 121. Er godset udleveret, uden at modtageren har givet bortfragteren skriftlig meddelelse om tab eller skade, som modtageren havde opdaget eller burde have opdaget, og om tabets eller skadens almindelige natur, anses alt gods for udleveret i den stand, som er beskrevet i konnossementet eller andet modtagelsesbevis for befordringen, hvis ikke modbevis føres. Kunne tabet eller skaden ikke opdages gælder det samme, hvis den skriftlige meddelelse ikke er givet senest tre dage efter udleveringen.

Stk. 2. Skriftlig meddelelse kræves dog ikke, såfremt godsets tilstand er blevet undersøgt i fællesskab ved udleveringen.

Stk. 3. Når skade eller tab er eller må formodes at være indtruffet, skal bortfragteren og modtageren give hinanden rimelig adgang til på bekvem måde at besigtige godset og forvisse sig om vægt, mål og stykketal.

§ 122. Bestemmelserne om bortfragterens indsigelser og ansvarsbegrænsninger skal anvendes hvad enten kravet bygger på kontraktsforhold eller på ansvar uden for kontraktsforhold.

Stk. 2. Hvis et sådant krav rejses mod nogen, for hvem bortfragteren svarer, jfr. § 233, skal denne have ret til at benytte sig af indsigelser og ansvarsbegrænsninger, som bortfragteren kan påberåbe sig. Det samlede ansvar for bortfragteren og de nævnte personer skal ikke i noget tilfælde overstige den grænse, som fremgår af § 120.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 kan ikke benyttes af den, om hvem det bevises, at han har forvoldt tabet eller skaden forsæt-